

Söndagens tema var landskapsekologiska perspektiv och de inledande föredragen behandlade eklandskapet i Östergötland. Lars Westerberg från Linköpings universitet konstaterade att det är dåligt med spridningsmöjligheter för arterna i dagens eklandskap då de viktiga ekmiljöerna med många hålträd ligger för glest. Heidi Paltto som också forskar i Linköping visade tröskelvärdet av gamla, grova ädellövträd för att kräsna arter bundna till dessa träd ska förekomma.

Elisabet Ottosson från SLU beskrev hur mass-screening med DNA-analys hjälper oss att identifiera vilka arter som finns i död ved. Entomologen Lars-Ove Wikars framhöll bland annat senvuxna tallars betydelse för insekterna och talade också om hur viktig skogsbranden är för det boreala skogslandskapet.

Slutligen var det dags för ett antal personer att ge sina visioner om det framtida skyddet av biologisk mångfald i skogen. Skogsekologen Per Angel-

stam, framhöll bättre förankring av naturvården i lokalsamhällen med folkbildning och samråd. PPP (Public Private Partnership) är en modell som Per menade vore möjlig att pröva för att få till större och mer funktionella naturskyddsområden.

En intressant avslutning stod Karsten Thomsen för. Karsten arbetar för den danska organisationen Verdens Skove och redogjorde för begreppet "rewilding" för att skapa en större mosaik av biotoper och mera död ved. Rewilding går ut på att införa stora växtätare i landskapet, till exempel vildhästar och bison, som får styra vegetationsutvecklingen. Begreppet är mer använt i Central-europa (sök på internet på "Rewilding Europe").

Sammantaget tyckte deltagarna att konferensen var mycket lyckad. Samarbetet mellan riksföreningarna har fungerat bra och eventuellt kan det bli en ny konferens 2013 på temat våtmarker och stränder. **SBTF**

BOTANISKT NYTT

Växt som fångar maskar under jorden

En helt ny variant av köttätande växt har nyligen påvisats i Brasilien. *Philcoxia minensis* är den första kända växt som kan tillgodogöra sig näring från byten som den fångar under markytan med hjälp av sina underjordiska klibbiga blad.

Släktet *Philcoxia* består av tre sällsynta arter som bara är kända från mycket näringsfattiga jordar på den brasilianska savannen. Arterna beskrevs år 2000 av Peter Taylor, botanist vid den botaniska trädgården i Kew. Släktets närmaste anförvanter finns i tribusen Gratiolaeae (med t.ex. jordgalla *Gratiola officinalis*), som numera är placerad i familjen Plantaginaceae.

Bladen hos *Philcoxia minensis* täcks av klibbiga körtelhår liknande dem man ser hos andra köttätande växter. De flesta bladen är placerade i eller under markytan.

Redan när släktet beskrevs av Peter Taylor framfördes möjligheten att arterna kunde tänkas vara köttätande. Men inte förrän helt nyligen har brasilianska forskare kunna bekräfta philcoxians

Foto: Gustavo Shimizu

apptit för kött genom att odla den tillsammans med små rundmaskar som märkts in med isotopen kväve-15. Växtens blad analyserades därefter och man kunde konstatera att de snabbt och effektivt tagit upp kväve från sitt byte (PNAS Online 2012-01-09).